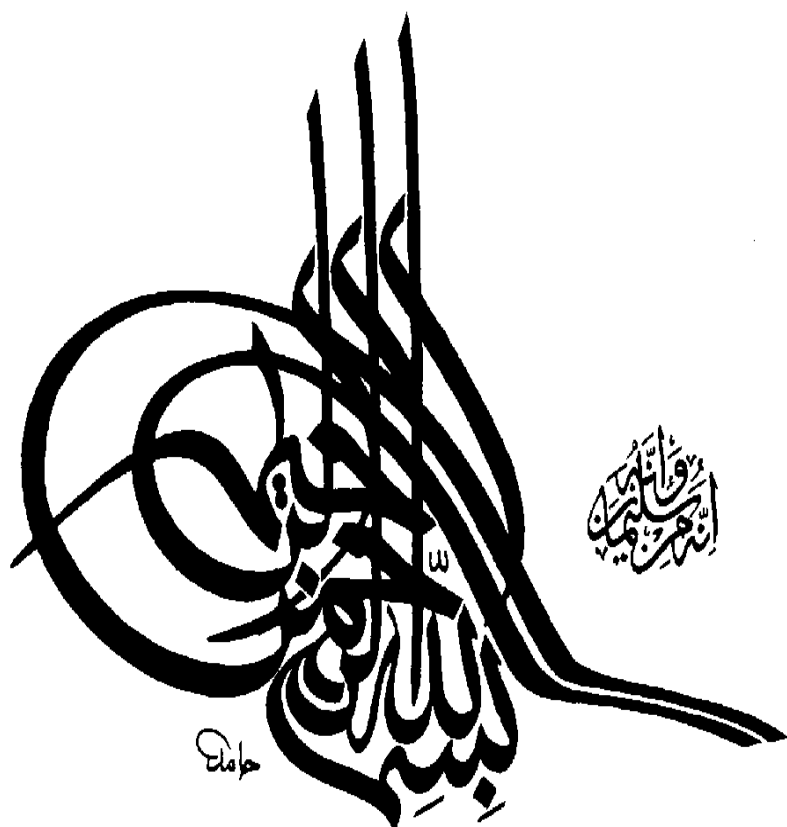

ډالۍ

♥ په دين او هيواد مينو هغه ميرنيو شاه زلمو ته چې خپلې دنګې
ځوانۍ يې د اور سرو لمبو ته ونيوې.

♥ او د هغه گمنامه مجاهدينو پنوم چې د يوې مړۍ ډوډۍ د پيدا کولو
لپاره اوس هم حيران پاتې دي او د پوښتنې يې څوک نشته.

م. پرور کوچی

د کتاب ځانگړنې:

د کتاب نوم: د باروتو احرام

ليکوال: محمد رحيم " پرور کوچی"

فسيوک پاڼه: parwar kochai

د ليکوال د تلفن شمېره: ۰۷۸۷۴۳۱۱۳۶

کمپوز او ايډيټ: خپله ليکوال

د پښتۍ ډيزاين: موسی تعبیر

د چاپ کال: ۱۴۰۲ هـ، ل

د چاپ وار: لومړی

دخپرنډوی: فریدیه خپرنډویه ټولنه

د چاپ حقوق له ليکوال سره محفوظ دي.

(۱)

د سراچه ډوله موټر غرا خته د سړک په ژۍ بوټي او ډبرې په تیزی سره
تیریدل سورلی رډ رډ وروکتل لري د سړک په سر د ملي اردو عسکرو
تالاشي کوله عمر موټروان ته وارخطا وویل:

استاده څنگ ته ودریږه!

موټروان په پاسینی بنینه کې برگ، برگ وروکتل

ولي؟ ته خو خوست ته تلي

عمر سره ساه واخیسته.

بلي استاده! خوست ته تلم خو په لاره یو مهم شی رانه پاتې دي.

لدي سره موټر خای په خای ودرید عمر په تیزی دروازه خلاصه کړه
بیک او چانته یې غاړې ته واچول په لاندې راوتلي شيله وربنکته شو.

ډبرې او شگې بنویږدي عمر گړندي گامونه اخیستل په مخامخ غونډۍ
وروخت د غونډۍ په سر یې یوې او بلي خواته وکتل پاس د غره په سر
خړې بوجۍ ولاړې وې، په پیره دار خانه کې ولاړ عسکر لاسونه بنورول
د ودرېدو اشاره یې کوله عمر نورهم تېز شو له هاخوا ټکاری شو دوي
درې مرمۍ د عمر ترڅنگ ولگیدې، عمر خای په خای کښیناست مرمۍ
راډیرې شوي عمر پرمخې پریووت په ورانه کې یې نری درد حس

کړ، دی یوې راوتلې ډبرې ته وروښوید بیک او چانته یې پورته پاتې شول
بیرته یې لاس وراوړد کړ بیک او چانته یې راواخیستل.

مرمۍ لکه ډرلۍ څاڅکي راوړیدې عمر ددعا لاسونه پورته کړل.

خدایه! ته مې هدف ته ورسوه.

لویه ربه (ج)! ته راسره مل شه ارمان مې راپوره که...

لنډه شېبه ووته ،لدې سره مرمۍ لږ کمې شوې پورته یې وکتل حیران
شو، لري دوه عسکر را روان وو ده په تیزی بیک او چانته غاړې ته کړل
مخامخ په راوتلو ډبرو کې یې منډه واخیسته عسکرو بیا ډزې پیل کړې
پوچ او سپک یې ویل زوروري نارې یې وهلي.

ودريره! چې له ځایه ونه خوځي

ژوندی دې نه پریردو

عمر همداسې منډې وهلي لري ولاړ پورته یې راوکتل عسکر دده په ځای
ولاړ وو یوې او بلې خواته یې لاسونه خوځول لاندې شپلو ته یې د توپکو
خولې نیولې وې.

چې لږه کراري شوه عمر بیاله ځایه وخوځید بڼه شېبه مزل یې وکړ
،لاندې په لري دښته کې څو څر کورونه ولاړ ول عمر مخامخ کورونو ته
ور روان وو په لنډه شېبه کې یې د یو کور لرگینه دروازه وروټکوله له
دښته ښځینه غږ راغی.

څوک یې؟

عمر وستمېد خوله يې خبرو ته جوړه کړه

مورې ترې يم مسافر يم له غره نه عسکرو پسې رااخيستی يم لږ اوبه که راوړي.

دروازه نيمکېنه شوه د سره ټيکري پيڅکه تر دروازي راووته عمر شا وراړولي وه بنځينه غږ د عمر غوږونه بيا ولرزول.

وروره! مور کور کې څاه نلرو، کور کې څوک نشته ميره مي کار ته تللي دلته امنيت خراب دی لدې ځايه ولاړ شه مور ته غم مه جوړوه.

عمر سور اسويلی وکينش ته به وايي د څو ورځو بې خوبه دی، لږ مخکې لاړ په مړاوو قدمو د بلې گوښې کلا لويې دروازي ته ودرید.

عمر وره نجلۍ راوغوښته د افغانیو پنځه گون يې ورته ونيو.

ورې نجلۍ کورته منډه واخيسته نيغه په دروازه ننوته لږه شيبه وروسته د يوې پلاستيکي کوزړۍ او يو بنښنه يې گيلاس سره د ده ترمخ ودریده.

عمر سلامتۀ کوزړۍ په سر واړوله ټټر يې څوځايه لوند شو دسمال يې له جيبه راوويست په سينه يې راټېر کړ، په سپينو خامکو جوړه غاړه يې لمرته وځليده الحمد الله يې وويل کوزړۍ يې ورې نجلۍ ته ورکړه په تندي يې ښکل کړه خپله وريره يې نيغه سترگوته ودریده له ځايه پورته شو له جوماته د آذان غږ راته مخامخ لاړ شېبه وروسته يې په جومات کې ډډه ووهله.

(۲)

عمر د جومات د امام په ترپي راوینښ شو په ځای کې راکښیاست ملا امام
د سهار د لمانځه لپاره آذان وکړ بیرته راغی ده ته یې د ستړي مشې لپاره
دواړه لاسونه ونيول عمر له ځایه پاڅید ملا امام ته یې ټینگه غیږه ورکړه
ملا امام یې ترڅنګ کښیاست په مسکا یې وویل:

شپه دې څنګه وه؟

ساره خو به دې نه وي شوي؟

عمر په پسته ږیره لاس راتیر کړ.

نه! خدای (ج) دې اجرونه درکړي جومات ښه گرم وو.

ملا امام پلټی ووېلي اووې پوښتل:

پوښتنه خو بده نده؟

دی موسکی شو

نه! مهرباني مولوي صاحب

- د کوم ځای یې؟

عمر لنډ ځواب ورکړ

د وردگو د سيدآباد

- چيرته روان يې له خيره؟

- خوست ته

ملا امام مسک شو

دوکانداري کوي که؟

عمر يې خبره ور پرې کړه

نه مولوي صاحب ! مدرسي ته خم ديني درسونه وایم

د ملا امام تندي و غورید او وي پوښتل:

ماشالله قاري صاحب!

وار له واره يې بيا وپوښتل:

موثروان ته دي ويلي؟

عمر سور اسويلی وويست

نه څوک نه پيژنم دامې لومړی ځل دی دي سيمي ته راحم

ملا امام مبایل له جيبه راوويست

ته صبر! حشمت الله ته زنگ ووهم

له حايه پاڅيد د کړکی خواته لار مبایل يې غور ته ونيو له مقابل لوري

کوم خواب رانغی بيایي ور اوکي کړ ملا امام دا ځل سلام واچوه له مقابل

لوري خپ راغی.

و عليکم والسلام

ملا امام غاړه تازه کړه

وبخښه لکه چې ویده وي

حشمت وخنډل

خدای مو وبخښه امر کوه مولوي صاحب!

ملا امام وپوښتل

خوست ته ځي؟

حشمت وپوښتل

هو څنگه؟

ملا امام ليارې تيرې کړې

د يو کس ځای پرېږده

حشمت وخنډيد

بيا دي لکه چې هوا کړې

ملا امام يې خبره ونيوله په غوسه يې وويل:

نه ليونيه! زه خو پرون راغلم يو ميله دی راسره چې هغه يوسي.

حشمت وخنډل

سمه ده مولوي صيب ورته ووايه ځان تياروه لږ وروسته در وځم

- سمه ده خدای پامان

تلفن يې قطع کړ

ملا امام عمر ته وکتل

پاخه قاري گله ! اودس تازه کړه چې موټر راځي

عمر هوار کړی توس او بالښت سره وپيچل.

(۳)

د غرمې لس بجې وې سراجې موټر په تیزی روان وو په پاخه پل تیر شو
کوچنی بازار راوړسید د خټینو دوکانونو تر مخ په لرگینو او پلاستيکي
توکریو کې ډول ، ډول وچې او تازه میوې ایښې وې له شاتیني سیت یوه
بودا ناره کړه:

استاده گله ! د گردې څیری د بازار په آخر سر کې یو برېک ووهه.

موټروان د یو خټین هوټل تر مخ ودرید په پاسینی هنداره کې یې وکتل:

همدا ځای ښه دی؟

بودا دروازه خلاصه کړه

هوا! بيخي برابر دی

بيا يې د موټر له ډالې پنده ورواخيسته

درې سره رنگه د کلدارو سلگون نوتونه يې د موټروان په لمن کې ور واچول.

عمر شاوخوا وکتل پاس په غره کې دڅيريو او نښتر ونې باد يوې خواته رپولې وړی وو بېک ته يې لاس کړ بيگانۍ وچه ډوډۍ يې راوويسته غټه مړۍ يې وکړه.

موټر په تېزۍ حرکت وکړ مخامخ يې وکتل سترگې يې رډې راوختې د گردې څيرۍ ولسوالۍ په مخ کې ولاړې تالاشۍ ته گڼ موټر کتار ور روان ول ده غوښتل يوځل بيا له موټره ښکته شي خو شاوخوا په عسکرو پوښلي غونډۍ او لاندي ژور خوړ د تيښتې لاره ور باندې ورکه کړه کلیمې او درودونه يې په ځان چف کړل په يوه شيبه کې يې موټر دبريتور عسکر ترمخ ودرید.

عمر لږزې اخيستی وو وارخطا ښکاریده که عسکرپوښتنه ترې کړې وای چې له کومه ځايه راغلي؟ ده ځواب نه درلود ځکه د راغلي سيمې نوم يې نه وو زده.

عسکر له موټر گرد راوگرځيد کله چې ډالې ته ودرېد نو موټروان عمر ته خوله ورنږدې کړه.

- که عسکر وويل له کومه ځايه راغلي؟ ورته ووايه د غلگۍ له سيمې

د عمر دمه يوڅه جوړه شوه.

له شالخوا د عسکر پيکه غږ راغی

استاده ډگۍ (ډاله) خلاصه که!

موټروان په بیره وربښکته شو

عسکر دډالې ټولې پندې په ځیر، ځیر وکتلې بیرته سورلۍ ته راوگرځید له

هریو یې جلا جلا پوښتنه وکړه د مخې څوکۍ سره عمر ته ودرید تندۍ یې

سره کش کړ او وې پوښتل:

هلکه له کوم ځایه راغلې؟

عمر لنډ ځواب ورکړ

له غلگۍ

- تذکره لرې

ده په جیبونو لاس ننه ویست واخل شو لپارې یې بندې شوي

نه ولا! کور رانه پاتې ده

د عسکر تندۍ تریو شو

د کوم ځای یې؟

لهجه خو دې بدله ده

عمر مراوي وروکتل

د وردگو

عسکر وځنډيد

ښه! يې د وردگو او راغلي له غلگي نه

عجبه ده

دروازه يې خلاصه کړه ده ته يې د ښکته کيدو اشاره وکړه

عمر زير زبينلي د عسکر ترمخ ودرید

عسکر يې پوره تالاشي واخيسته جيبونه يې څو واري وکتل

بيا يې لنډې پوښتنې پيل کړې

څه کار کوي؟

عمر وويل:

پوهنتون وایم

- چيرته؟

- په خوست کې

عسکر لاس ور وړاندې کړ

کارت لري؟

عمر ژر جيب ته لاس کړ کوچینی کارت يې عسکر ته ونيو

ها دادی

عسکر کارت مخ او څټ واپړوه وې پوښتل

نوم دې څه دی؟

- عمر

- ولد؟

عبدالرحيم

کارت يې بيرته ورکړ او وې پوښتل:

غلگۍ کې دې څه کول؟

عمر په تندي لاس راتير کړ

هلته مې خپلوان دي د مړي د جنازې مراسمو ته ورغلي وم

عسکر وځنډل

ولې بې له تا نور څوک نه وو چې جنازې ته ورغلي وي؟

عمر سوړ اسويلی ووېست

نه ! پلار مې مړ دی ، وروڼه مې مساپر دي اوس يوازې زه د کور

سرپرست يم

عسکر په اوږه وار ورکړ

سمه ده! درځه ولاړ شه

(۴)

مازديگر وو د لمر سترگه په مخامخ غره راخوړنده وه موټر په يوه تنگه
کوڅه ننوت غالمغال وو موټر د يوې چوټرې لاندې ودرید موټروان عمر
ته وکتل په خندا يې وويل:

دا يې خوست!

بيا يې وپوښتل

دلته څوک لري؟

عمر شاوخوا وکتل ډول ډول موټر په لوی سرای کې ولاړ وو موسک شو
موټروان ته يې مخ ور واړوه

هو استاده گله ! دلته پوهنتون کې مې د اکا زوی دی هغه ته ورځم

موټروان د خدای پامانۍ په ډول لاس ورته ونيو

ښه ډیر ښه ! درځه چې ناوخته کيږي

عمر بيک او چانته غاړې ته واچول لوی سړک ته وه ووت گڼه گڼه ډیره
وه مخامخ لاړ د تره زوی ته يې زنگ وکړ هغه د کوتي آدرس ورکړ.

عمر خوشاله وو خوست کي بلد وو څو واري دلته راغلی وو د اکا د زوی
کوټه يې آسانه پيدا کړه د يو دنگ ټاور تر مخ څو شيبې تم شو شيبه
وروسته يې د اکا زوی ته غيره ورکړه دواړه پاس وختل په تنگو زينو کي
څو ځايه د اکازوی له شناخته ملگرو سره ودرید.

په دريم پور کي يې د اکازوی د يوې کوټې په وره کي کيلي ننه ويسته
دواړه مخامخ بالبت ته وغځیدل.

د اکا زوی يې چې الهام نومیده چايجوش ور واخيسته او له کوټې ووت
عمر شاوخوا سترگي وغړولې په تاخچه کي ايښي کتابونه او چپتر يې تر
نظر تير کړل يو کتاب يې ورواخيست مخ او څټ يې واړوه خوند يې
ورکړ پرې ليکل شوي وو.

فکري پوهنه!

ليکوال: عبدالهادي مجاهد!

څو پاڼې يې واړولې کتاب خوندور وو الهام له چايجوش سره راننوت ويې
خندل

ښه عمر گله ! غوري وکه څه حال وو کلي کور کي؟

عمر کتاب پخپل ځای کيښود

کراري وه ياره نوي څه نه وو ټول خپلوان جوړ تيار وو
الهام خوشاله وو ډير وخت کور ته نه وو تللی خوله يې له خوشالی نه
راتولیده په مسکا يې وويل:

په لارو څه کيسې وې پازاب شوی خو به نه وي؟

عمر سور اسويلی وويست

د لارو خبره مه کوه لکه په پل صراط داسې راتير شوم

د الهام تندي گونځي شو

ولي؟

عمر ترڅه مسکا وکړه

ستو کنډو ته نارسیده يې دومره منډې راباندې وکړې چې مه يې کوه
پوښتنه

الهام يې گړندی ترڅنگ کښيناست ته به وايي د کلونو مسافر کيسه اوري.

ښه ! پوره کيسه يې وکه

عمر مکمله کيسه ورته تيره کړه د الهام خوله له حيراني وازه پاتې وه سر
يې په منفي ښه وخوځوه سپکي سپورې يې وکړې بيرته له ځايه پاڅيد
چايجوش ته يې چای ور واچوه

يو ناڅاپه يې وپوښتل:

ولي؟ کارت ، تذکره دي نه وو راوړي؟

عمر وځنديد د پوهنتون کارت يې له جيبه راوويست
ستا دا جوړ کړي کارت کار وکړ کنه د انگورو په تول کې تللی وم.
دواړو په زوره وځنډل.

(۵)

سهار وختې عمر او الهام د ميرانشاه په اډه کې ولاړ ول يو غټ پکول
والاموتروان موټر رامخته کړ الهام له مخامخ دوکانه څو بيسکيټ او
انرژي راواخيستي او د عمر په بيک کې يې واچولې ده او الهام خدای
پاماني سره وکړه په يوه شيبه کې موټر له اډې وه ووت تر يوه ځايه په
تنگو کوڅو کې لاړ بيا يوه پراخه پاخه سړک ته وه ووت عمر شاوخوا

وکتل لوري ونې او شنه پټي په تيزی تيريدل موټروان ټيپ ته فلش وردننه
کړ د موټر ټوله فضا خوستی سندرو او ساز ونيوه ده گوشکی له جيبه
راوويستی غورونه يې د تلاوت سپيڅلي غږ ولړزول.

موټر په تيزی روان وو کلي او کورونه ورو ورو کميدل د سړک ترڅنگ
هرځای د سيل اوبو راوړې لويې ډبرې نيغې ولاړې وې.

عمر مېايل له جيبه راوويست د کوچيانو له روانې رمې يې څو انځورونه
وويستل له څه کم يو يونيم ساعت مزل وروسته موټر د ډاډر په دروازه
ورننوت موټروان د سړک په سر ايښي غرغې ته کوچینی کتابچه ورکړه
ولاړ عسکر سپکه تالاشي واخيسته.

موټروان د اوبو پک بوتل عمر ته ونيو

ونيسه اوبه!

ده د اوبو بوتل ورواخيست

بوتل يې په سر واړوه تندي يې وغوړيد اوبه يخي وې د خوست هوا لا هم
گرمه وه بوتل يې بيرته موټروان ته ورکړ موټروان ده ته حيران وکتل او
وې پوښتل:

چيرته ځي ځوانه؟

عمر له بني غور گوشکي خطا کړه

- ميرانشاه ته!

هلته دي خپلوان دي؟

هو د ماما کور مي هلته دی.

موټروان د هو په بڼه سر وخوځوه.

-ټيک ده

هلته بلد يې کنه؟

عمر مړاوي وروکتل

هوا! پخوا موږ هم هلته اوسيدو

موټروان څنگ ته ودرید موټر وبنورید دی بیرته ژر موټر ته راوخوت
وستمید د چا له پوښتنې پرته یې وویل:

د موټر د ټایرو هوا مې وکتله ماویل پنچر نشی

کوچینی ماشوم وچونگید د شا لخوا ډډ نارینه غږ راغی.

استاده ! که دوکان مخې ته راغی یو څو بسکیت راواخله چې ماشوم مو
وړی دی

موټروان په پاس هنداره کې ور وکتل

سیی ده حاجي گلہ!

(۶)

قضا مازدیگر وو عمر په تنگه شيله کې گړندی روان وو مایل یې له جیبه راوویست تندی یې گونځې شو د افغانستان سیمکارت انتن نه ورکاوه بیرته یې په جیب ننه ویست پورته یې وکتل د ډرون الوتکې خپ غږ وارخطا کړ غوږ یې ونيو د الوتکې غږ د شمال لور ته وو یو ځای یې د اوبو شنهاری تر غوږ شو تنگې شیلې ته ور وگرځید رڼې اوبه په تور کمره کې لاندې رالویدې بیک ،چانته او څادر یې په کوچیني بوتې کینودل لستونې یې بد وهل ژر ژر یې اودس تازه کړ غوږ یې ونيو لري د یو موټر غرا خته خوشاله شو په شگلن خوږ کې ډاډسن ډوله موټر دده په لور را روان وو ده یې مخې ته ورمونده کړه موټر ځای په ځای ودرید درې وارخطا کسان ترې راښکته شول عمر ته یې حیران حیران کتل عمر لاس ورکړ ځان یې وروپیژاند د ولاړو کسانو له منځه یو غږ کړل.

ځوانه! موټر ته خیره نورې کیسې به هلته وکړو.

دی د شا سیټ ته وخت

موټر حرکت وکړ لاره ډیره خرابه وه د مخي له سیټ نوراني ځوان مخ
راواړوه خوله یې له خندا نه راټولیده په خوږه مسکا یې عمر ته وویل:

پخیر راغلي قاري صاحب مبارکه!

سفر پخیر وو؟

ده په ګڼه ږیره لاس راتیر کړ

- الحمدالله بیخي ښه وو

ناست کس وموسید

پازاب شوی خو به حتماً وي ، لارې ډیرې خرابې دي ملګري په سختی
رارسیږي

عمر لنډه مسکا وکړه

نه ان شالله کوم لوی مشکل نه وو ډیر ښه راورسیدم

ناست کس ته بنډار خوند ورکړ پوښتنې یې را کتار کړې.

له کابل څخه راغلي؟

- نه سیده له وردگو راغلم

- څو ساعته لاره ده؟

عمر اوږده ساه وویسته

شپږ اوه ساعته كيږي خو ما د لاري د خرابوالي له وجې يوه شپه پكتيا كې وکړه.

ناست کس په اوږده ږيره لاس راتير کړ

جزاک الله ! متعال رب (ج) دې دا تکليفونه درته قبول کړي.

کږږ شو موټر ناڅاپه بريک ونيو گيډرې د موټر تر مخ تيزه منډه واخيسته مخامخ په کوچنيو بوټو کې پناه شوه.

موټر کابو نيم سات مزل وکړ بالاخره تياره ماښام مرکز ته ورسيد ، د مرکز درې څلور کوټې په لرې فاصلو سره ولاړې وې موټر د يوې گوبنې کوټې تر مخ ودرید.

له شاتينی څوکۍ يو کس عمر مخامخ کوټې ته ورووست ده ور پرانيست درې څلور کسه ناست ول له کوټې لکه د عطرو بوی جگیده عمر سلام واچوه ناستو ځوانانو ځای ورته پرېښود ده يو بالښت ته ډډه ووهله د کوټې په بر کونج کې يو ځوان په لمانځه ولاړ وو ټول لکه د مني پانه رپېده سجده يې دومره اوږده کړه تا به ويل ساه يې وخته يو تنکی ځوان ترموز او گيلاس راوړل ده ته يې گيلاس له چاپو ډک کړ ټولو ځانونه وروپيژندل.

د عمر تر څنگ ناست تنکی ځوان حذيفه نومیده دی د لوگر وو ورپسې بل کس طلحه وو ده خپله سيمه شاجوی ياده کړه ، شاجوی د غزني او کلات ترمنځ سيمه ده په لمانځه ولاړ کس د کابل د موسهې وو ټول خوشاله ول چې يو بل ملگری يې را زيات شو.

(۷)

هوا خړه وه په لوړو غرو وړيځي راځوړندي وي د باران د كيدو امكان
زيات وو د مركز قومندان موټر ته وخوت ورسره بل موټر كې استشهادي
مجاهدين په وسلو سمبال سپاره شول عمر خوښ وو په دا يوه اونۍ كې يې
نوي تكتيكونه زده كړي وو د مركز له پيرو مجاهدينو سره اشنا شوي وو
څنگ ته ناست حذيفه يې د لرگي تسبي دده له لاسه كش كړې په خدا يې
وويل:

ته راکه څومره بنایسته تسبی دی پیدا کړي

عمر وځنډید

دا می د مور دلاس نښه ده

حذیفه تسبی په لاسونو کی وارولی بیرته یی ده ته ونیوی

هه! واخله

عمر مسک شو

- واخله ستا دی وي

حذیفه یی لاس بیرته تپله کړ

نه یاره! که دی بل چا د لاس نښه وای بیا می نه درپرینودی

دواړو په زوره وخنډل.

موټر په سختو پیچومو د تمرین خای ته ورسید چوپه چوپتیا وه د ټولو
ناستو فدایانو خولی په انکارو بوختی وی په مخامخ غونډی پرونی ولاری
نښی همغسی سوری سوری ولاری وي.

فدایانو د تمرین لپاره ځانونه تیار کړل د قومندان له یو غږ سره ټول کتار
ودریدل د الله اکبر ناری په ټوله شپله کی انگازه وکړه ټول مخته او شاته
ولارل تکان شول له مخامخ ولارو نښو او غونډی مړې دوری پورته
شوی د فقیرمحمد درویش په غږ له جذبو ډکو ترانو ټوله دره په سر
اخیستی وه د فدایانو له بدنه مړې خولې روانی وی مجاهدینو تر مازدیگره
تمرینونه وکړل.

هره ورځ تمرین او د غرمې لخوا د لمانځه او ډوډی لپاره دوه ساعته دمه
د هری ورځی کار وو عمر او ورسره ملگری لکه اوسپنیز سپرینګ داسی

چست او چالاک شول دلته ټوله مهرباني له متعال رب (ج) سره مينه او خواخوږي راتوکيدلې وه ټول ملگری لکه يو تن او وجود داسی وو له يو بل سره مينه یی له ورونيو هم لوړه وه يوه ورځ د تمرين په مهال د عمر پښه لږ خوړ شوه پدې ورځ موټر هم نه وو عمر ډير پاڅاب وو څو چی موټر رارسیده ملگرو یی په اوږو تر مرکزہ يووړ يانې ددوی ټول کړه وړه لکه د ورونيو داسی وو.

سهار وختي به د لمانځه لپاره چی کله جومات ته لاړل بيا به نو د چاپو تر وخته د قرآنکریم ژباړی او تفسير ته ناست ول له ټول مرکزہ د عطرو غوندی بوی جگیده.

شپي او ورځی تيریدی د عمر د کور او کلی یادونه نور له مغزو مړاوي کيدل نور یې ټول فکر او سوچ تمرين ، عبادت او د الله (ج) سره کړيو وعدو ته وو رنگ یی ورځ په ورځ تازه کیده مخ یی لکه کورکمن تک ژير اوښتی وو د شپي به یی خواږه ،خواږه خوبونه لیدل کله په گلانو کی ناست او کله هم د رنيو اوبو او سپينو جامو واله ښايسته پیغلو سره ناست.

نیمه شپه وه عمر په اړخ واوښت غوړ يې ونيو د نړۍ ژړا غږ جگیده سر
يې راپورته کړ حذیفه په بستره کې ناست وو وړې ، وړې سلگۍ يې کولې
سر يې په زنگنو ایښی وو عمر له ځایه پاڅید د اوبو ترموز ته وروگرځید
پک گیلان يې په سر واړوه وروسته حیران د حذیفه سرته ودرید حذیفه
سر راپورته کړ دده په لیدو يې سترگې پاکې کړې عمر يې ترڅنگ
کښیناست په اوږه يې لاس ورکښود په خواشینۍ غږ يې وویل:

- بڼه يې؟

حذیفه د هو په بڼه سر وخوځوه

عمر هغه ځان ته رانږدې کړ

نو څه شوي ورورجانه؟

حذیفه بیا ژړا ونيو بڼه ډیر يې وژړل وروسته يې وویل:

خوب مې لید!

عمر يې اوښکې وریاکې کړې

خیر ده ځان کنټرول که

د حذیفه سر يې په خپل ټټر پورې کلک ونيو دواړو تر ډیره یو بل جوخت
نیولي وو عمر هم خفه وو د حذیفه نن وروستی شپه وه سبا خپل منزل ته
روانیده د عمر له څه ویلو پرته حذیفه شونډې پرانیستي

عجبه خوب وو لالا!

عمر لنډه مسکا وکړه

خدای (ج) دې یې د خیر کوي مه وارخطا کړه

حذیفه مسک شو سپین غابونه یې د سپوږمۍ رڼا ته وبرینیدل

نه وروره ! د وارخطایۍ خوب نه وو د خوشالۍ خوب وو بیا یې یو دم وویل:

بنه زړه مې پرې یخ کړ

عمر وخنډید حذیفه ته یې په اوږه وار ورکړ

ووايه کنه یاره زما د هم ورته سودا کړه

حذیفه گلابي شونډې سره وروستې.

خوب مې لید ، خوب مې لید چی یوه لویه دښته وي له کرکۍ یې پاس آسمان ته وکتل سپوږمۍ هم فکر کوم د خوارلسم وه شاوخوا مې بنه له ورايه لیدل هر څه مې صحي کولی شو ویي خندل او زیاته یې کړه.

په یو لوی هډور آس سپور وم شاوخوا مې سرو جامو واله لښکري تاوې وي ټوله ساحه یې محاصره کړې وي د وتو لاره نه وي زه هم په منځ کې ایسارگرځم را گرځم دوی رانږدې کیدی نشي کله چې په ما حمله راوړي زه توره راوباسم یو کتار ټول یوې خواته ږنگ کړم ددوی بریدونه زیات شي پورته وگورم له آسمانه یوه سپینه لمبه راشي ټوله ډله لکه اور ته چی خاشاک ورواچوې لواړه تیره کړي همدې وخت کې راوینس شوم ستړی وم

ژړا راغله وارخطا وم دا زما وروستی شپه او دا خوب خدايزده مانا يې
څه وي ؟

عمر کلکه غیږه ورکړه وخنديد

مه وارخطا کيږه ، په دښمن دې بريالی کيږې ان شالله خپل مقصد ته به
رسيدی زه باور درباندي لرم.

حذیفه فاتحانه مسکا وکړه ، له حایه پاڅيد په پاس تاخچه کې ايښی
قرآنکريم يې راواخيست څو ځل يې ښکل کړ په سینه پورې يې ټينگ ونيو
سترگې يې د آسمان په لور ونيوې په سلگو کې يې دعا وکړه.

يا پاکه ربه(ج)!

ستا له عاجز بنده سره مل شي!

دا په گناهونو لړلی بنده دې يوازي مه پريږده.

يوازينی هيله او ارمان چی ستا د دين خدمت او تاته رسيدل دي په پوره
کيدو کې يې مرسته ورسره وکړه...

حذیفه اوږده دعا وکړه عمر هم دواړه لاسونه لپه کړي وو يوازي آمين يې
له خولې راووت او د حذیفه له ژړا سره به دده هم په ليمو اوښکې را
ورغړيدې.

(۹)

د سهارني لمر ژيري وړانگي په لوړو غرونو را پرته وي هوا دومره
صافه وه چي د لوړ غره په سر دي وران خلي بڼه پوره ليدلي شوای په
مرکز کی چوپه چوپتيا وه عمر د نښتر ونې لاندی ولاړ وو په مرکز کی
څه زیات شوی نه وو یواځی د راوتلی تنگی شیلی په خوله کی مازدا ډوله
موثر نوی وربښکاره.

شو شور ماشور شو عمر وروکتل د مرکز د دویمي کوتي نه ډله خلک
راووتل خوتنه د مرکز ملگری یی وپیژندل دوه دری کسان نوي وربښکاره

شول قوماندان یی ترمخ گړندی روان وو مازدا ډوله موټر ته ودریدل عمر نږدی ورغی نویو راغلو میلمنو ته یی لاس ورکړ نویو کسانو بیگونه غاړو ته اچولی وو لویی پروفیشنل کیمری ورسره وی رنگون یی تازه وو داسی مالومیده لکه له کوم ښاره چی راغلی وی عمر حیران وو څوکسانو په شاوخوا ونو کی سپین بیرغونه راځوړندول ځینو په ولاړو لرگیو تابلوګانی ټینګولی داسی ترتیبات نیول کیدل تابه ویل د کوم لوی جشن ورځ را روانه ده د مرکز د کوټو تر مخ کتار ولاړ بیرغونه باد یوی خواته رپول.

مخامخ یی وکتل حذیفه له خټین حمامه را وه ووت داسی سپین بریښیده تابه ویل په کلونو یی لمر په سترگو ندی لیدلی سپینی جامی یی په تن وی ته وا د واده ورځ یی ده ټولو ولاړو کسانو خوشاله وروکتل حذیفه را وگرځید سلام یی واچوه ولاړو کسانو ټینګی غیری ورکړی د عطرو بوی یی په سپر مو داسی خوړ لگیده لکه د پسرلنی موسم د تازه غوړیدلو گلانو کومه لویه دښته کی چی روان وی حذیفه عمر له لاسه ونيو په خدا یی وویل:

راشه لږ کار می درسره ده!

دواړه د مرکز د کوټو شاته د روانو اوبو د لښتی تر څنګ په یوه لویه ډبره کښیناستل عمر په حیرانی حذیفه ته کتل تر اوسه یی په دومره تازه او ښایسته څیره کی نه وو لیدلی هیڅ یی په دیدن نه مړیده دواړو په ځیر یو بل ته کتل هیڅ یی نه ویل په وروستیو کی حذیفه چوپتیا ماته کړه او په مسکا یی وپوښتل:

څنگه په ځير راته گوري؟

عمر يې لاس په لاس کي ونيو

پوهيږي! درويشت کاله مې عمر دی تراوسه مې دومره ژور چاته نه وو
کتلي خدايزده نن دې څنگه په ديدن نه مريږم.

حذيفه وخنديد د توکو په ډول يې وويل:

خير ده له نن وروسته به مې ارمان وکړي

د عمر تندي گونځي شو تابه ويل د دنيا تر ټولو بد خبر يې واوريد سور
اسويلی يې وويست سر يې د افسوس په بڼه وبنوروه او زياته يې کړه.

هو ولا! ستا جدایي به راته دومره سخته تمامه شي لکه په عمري بند
محکوم بندي ته .

بيا يې د ډاډ لپاره د حذيفه په اوږه لاس ورکيښود.

خو خوشاله دپته يم چې خپل هدف ته رسيږي او له رحيم ذات سره کړي
وعده دې پوره کيږي خو ځان ته وارخطا يم.

حذيفه حيران وروکتل

ولي؟

خدای مه کړه

عمر مراوې سترگې ور واړولي د خواست په ژبه يې وويل:

دعا وکړه چې زه هم یوه ورځ ستا غونډې جامې واغوندم او نوبت مې را ورسیري.

حذیفه په اوږه وار ورکړ خندا یې وکړه

خدای (ج) دې درسره وکړي خو دلته نوبت نشته خبره ستا په چالاکی او د تکتیکونو په ژر زده والي کې ده هرڅومره چې ژر تکتیک زده کړي او قوماندان حای درته مناسب وېولي هماغه ورځ دې نوبت دی.

دواړو فاتحانه مسکا وکړه

د کوټو له شا طلحه دواړو ته زوروره ناره وکړه دواړو ته یې د ورتګ اشاره وکړه.

- راحی ملګري تیار دي.

(۱۰)

د مرکز ملگري کتار ولاړ وو ټولو په تنديو په کلیمه پوښل شوي سپینې جندې تړلې وې مازدا ډوله موټر د مرکز د کوټو ترمخ ولاړ وو مخه یې ښکته خواته وه نویو راغلو کسانو غټې کیمري په درې پاییز چوکاټ بندولې د برې کوټې په بام په لوډسپیکر کې په لوړ غږ ترانه چالانه وه قوماندان خوشاله وو هر ملگري ته یې په خوشالۍ کتل ماته یې د ورتګ اشاره وکړه ورغلم او د طلحه څنگ ته نیغ ودریدم.

قوماندان خپل موټر ته وروگرځید یوه غیر گلان یې راواخیستل ما ورمنډه کړه نیمایي یې ماته راکړل په ملگرو د ویشلو اشاره یې راته وکړه له ښي لوري مې پیل وکړ هر ولاړ ملگري ته مې دوه ، دوه گلان ورکړل سېرا شوه پورته مې وکتل ډرون ډوله کیمره مې په سر ولاړه وه لري ولاړ کس ډرون کیمري ته غټ ریموټ نیولی وو یو خوا بل خوا یې خوځوه کیمره به کله لوړه شوه په پورته ولاړو غونډیو به را وگرځیده.

قومندان مخامخ اشاره وکړه حذیفه د ولاړو موټرو له منځه را وه ووت
 نظامي جامې يې په تن وي خوله يې له خدا نه ورتولیده کتار ملگرو ته
 ور وگرځید کیمري والا وو یوې او بلې خواته منډې وهلې تا به ویل کوم
 لوی پاچا سیمې ته راغلی دی دم په دم يې انځورونه او فلمونه ترې
 اخیستل هر ملگري حذیفه ته ټینگه غیږه ورکوله او گلان يې غاړې ته
 وراچول.

حذیفه ماته ودرید ټینگه غاړه مې ورکړه یو بل مو تردیره په غیږ کې
 نیولي وو د خوشالۍ او خدای پامانۍ اوبښکې مو گډې په سترگو را روانې
 وې دی مې هیڅ له غیږې جلا کولی نشو او ده هم زما غاړه ټینگه نیولې
 وه یو ناڅاپه مې د الله اکبر زوروره ناره له خولې ووته ولاړو ملگرو
 راسره بدرگه کړه او په شپله کې يې څو پرلپسې انگازې خورې شوې
 حذیفه مې ولي کلک ونيول سترگې يې راسره وجنگولې او یوازې يې
 دومره له خولې ووتل

حق دې راته وبخښه!

زما اوبښکې نه تم کیدې په دا دروشت کلونو کې مې دومره ژور نه وو
 ژړلي یو دم مسک شوم د هغه په ولیو مې زور راووست.

خه ! الله دې مل شه خپل ایماني هدف ته پخیر ورسیري

په لاورسپیکر کې چالانې ترانې بیا بیل خوند درلود

- ساتو يې په سرو وینو دا د باتورانو کور

- دا د شهيدانو کور ، دا د شهيدانو کور....

حذيفه د وروستي کس قومندان مخ ته ودرېد قومندان په غيږ کې کلک ونيو
په تندي يې داسې ټينګ ټينګ کړ تا به ويل د کلونو مسافر زوی د خوږې
مور مخ ته ولاړ دی گلان يې غاړې ته ور واچول تر اوږو يې کلک ونيو
په خدا يې وويل:

- څه ورځه په مخه دي ښه ! خپل هدف ته پخیر ورسیري

- ستا مظلوم اولس به ستا قربانی هيڅ کله هیري نکړي

- موږ خوشاله يو چې ستا غوندي ځوانان لرو ددې هيواد او د شهيدانو
ارمانونه ستاسو پورې تړلي دي...

له اوږدو خبرو وروسته حذيفه مازدا ډوله موټر ته ور وخوت کيږي والا
تر موټر ګرد راچاپير شول ډرون کيږه هم د ولاړو خلکو په سر ودریده
حذيفه موټر ته حرکت ورکړ او د خدای پامانی په ډول يې دواړه لاسونه
پورته کړل ولاړو کسانو هم يوپه بل پسې لاسونه وخوځول سيمه يو ځل
بيا د الله اکبر زورورو نارو په سر واخيسته.

درې ورځې ووتې حذیفه مې هېڅ له سترگو نه ووت یوه غرمه د قوماندان کوټې ته ورغلم موږ ملگرو ته د انټرنیټ او مېایل کارولو اجازه نه وه قومندان په کوټه کې تلویزیون او انټرنیټ درلود دی خوشاله وو خوله یې له خدا نه راټولیده په خبرونو کې یې د خوست په کمپاین د برید خبر ونيو خبریال وویل چې ځانمرګي بریدګر د امریکایي ځواکونو ډله موټران په نښه کړي او زیات تلفات یې ور اړولي دي.

د اسلامي امارت ویاند یې پوره په غاړه اخیستې وه او بریدګر یې د حذیفه په نوم د لوګر د سیمې یاد کړ او تر پنځوسو ډیرو امریکایي ځواکونو د وژلو ادعا یې کړې وه د حذیفه د نوم په اوریدو مې له خوشالۍ اوښکې په اننگو راغلي او له خولې مې د تقبله الله کلمه ووته.

قومندان مېایل زما مخ ته ونيو

ته وگوره یاره ! ټول فیسبوک د حذیفه مجاهد انځورونو ښکلی کړی دی

مېایل مې ترینه واخیست د حذیفه هر ملګري او خپلوان دده کارنامې او یادونه بیان کړي وو او دده د شهادت مبارکیانې په هر لور خپرې وې چا یې له څنګه د زمري انځور ایښی وو چا هم په سپین بیرغ پوښلی وو.

مېایل مې قومندان ته بیرته ورکړ هغه له جیبه کوچنی کتابچه راوویسته شمیره یې ترینه ونيوله غاړه یې تازه کړه له هغې خوا ډډ نارینه غږ راغی.

- هلو سلام علیکم

قومندان غاړه تازه کړه

و عليكم والسلام ورحمت الله

حاجي میانداد صیب بڼه يي

کور دې خیرتي ده

مقابل لوري غور ونيو او وي پوښتل:

څوک يي وروره؟

قوماندان په رنگري ږيره لاس را تير کړ

حاجي صاحب ما له ميرانشاه زنگ وهلی د حذیفه ملگری يم.

د مبايل اړیکه يو دم پرې شوه قومندان له حايه پاڅيد فکر کوم انتن

کمزوری وو مبايل يي بيا ور اوکي کړ له هغه خوا بيا نارينه غږ راغی دا

ځل غږ يو څه صاف وو بيا يي سلام واچوه قومندان غاړه تازه کړه.

و عليكم والسلام

بڼه يي حاجي صاحب!

د هغه له پوښتنې مخکې يي وويل :

زه د حذیفه ملگری يم له ميرانشاه مي زنگ درته کړی

د مقابل لوري غږ گډوډ شو لکه له خبرو چې ولویږی بيا يي غاړه تازه

کړه او زیاته يي کړه

بڼه ډیر بڼه! حذیفه به کله کله پدې شميره زنگ راکوه د بودا ژړا زور

ونيو په ژړا کي يي وويل:

هغه خو شهيد شو!

قومندان يوه شيبه بې ځوابه شو لکه له خبرو چې ولویږی بیا یې بندي خبرې وکړې.

هو حاجي صاحب ! د زوی شهادت دې مبارک شه

د ډاډ لپاره یې څو توري ولټول او زیاته یې کړه:

هغه ډیر غیرتي او په اسلام مین ځوان وو او خپل سپیڅلي هدف ته د متعال رب (ج) په مرسته ورسید موږ ټول ملگري د هغه په صداقت ، ایماندارۍ او ټینگ ایمان گواهي ورکوو...

قومندان اوږدې خبرې وکړې مقابل لوري یواځې غوږ نیولی وو اف یې له خولې نه راووت یواځې د سلگیو غږ یې صاف اوریدل کیده

په مایل کې بنځینه غږ راغی

- څوک دی؟

د بودا خبرې ورسره گډې شوي بنځینه غږ ورک شو

د قوماندان له خبرو وروسته د حذیفه پلار غاړه تازه کړه خپله غریبي او د زوی سره مینه یې یاده کړه د هغه د ټینگ ایمان په زړه پورې کیسې یې وکړې په وروستیو کې یې وویل چې د حذیفه مور درسره دوی خبرې کوي.

قومندان ځان ټینگ کړ د حذیفه زړې مورکۍ خبرو ته ځان جوړ کړ خو ژړا خبرو ته پرېنښوده بڼه پرېمانه یې وژړل قومندان هم ځادر سترگو ته

ونيو تر پنځو دقيقو زما په شمول د هياچا له خولي اف نه ووت په مبايل او زموږ کوټه کې يوازې د ژړا او سلگيو غږ پورته کيده.

له اوږدې ژړا وروسته د حذيفه مور په خبرو راغله او قومندان ته يې په خپ غږ وويل:

خير يوسي زوی جانۀ! زما د زړه ټوټه حذيفه له تاسو ډير خوشاله وو هر وخت به يې چې زنگ را وکړ د ملگرو او قومندان په صفت نه مړيده زما له زوی سره مو ډير تکليفونه ايستلي وو خدای(ج) مو هغه دنيا سمه کړه.

د حذيفه مور ډيرې دعاوې وکړې قومندان هم د زړه تسلي ورکړه او د هر رنگه مرستې ډاډ يې ورکړ.

(۱۲)

شپې او ورځې تيريدې مرکز ته هره ورځ نوي ملگري راتلل زموږ شمير هم ورځ په ورځ زياتيده ماهم ډير څه زده کړي وو د موټر چلول ، د نقشي

له مخې په ښارونو کې بلدتیا او ډول ، ډول نور هغه کارونه وو چې د تمرین تر څنګ موږ ته را زده کیدل.

یوه ورځ قومندان راغی زه او څلور نور ملګري یې له ډلې جلا کړو راته یې وویل چې تاسو به نور ځانګړی تمرین کوئ!

موږ د خپل تمرین تر څنګ نوو راغلو مجاهدینو ته هم تمرینات ورکول او هغه لارې چارې چې مو زده کړې وې هغوی ته وربښودلې او ددې ترڅنګ مو د اسلحې کارونه او د موټر ور زده کول هم زموږ په غاړه وو.

موږ کابو دوی میاشتي پرلپسې تمرین وکړ زموږ په تمریناتو کې د نویو لوکسو موټرو زده کړه لکه فرونر هایلوکس او... همدارنګه د کابل ښار په مختلفو برخو کې د نقشي له رویه بلدتیا او همدارنګه د پښتو ترڅنګ د پآرسي او انګریزي ژبو زده کړه هم شامل وو.

قومندان هم څو ورځې نه وو کور ته په چوټۍ تللی وو قومندان اصلا د خوست وو کور یې په موسی خیلو ولسوالۍ کې وو خو دلته میرانشاه کې له وړوکوالي را لوی شوی وو کله کله به د کورنۍ د لیدو لپاره چې ډیر وخت کیده خوست ته کډه شوې وه تلو.

یوه ورځ سهار راغی خوشاله وو زما ترڅنګ کښیناست لکه کومه خبره چې راته لري ، هماغسې وه د کابل ښار نقشه یې راوویسته زما مخ ته یې وغوړوله مهم ځایونه په سرو کرښو رنګ شوي وو د دارالامان پوښتنه یې وکړه ما د لوګر په سړک ګوته یووړه د کابل په چهار اسیاب ولسوالۍ لنډ وروګرځیدم د دارالامان په دوراهي مې ګوته ودروله.

قومندان خوږه مسکا وکړه په اوږه يې وار راکړ.

- ډير وړان يې!

ما وخنډل

- قومندان صاحب اوس خو مې نږدې نيم کال پوره کيږي

قومندان په ځير راته وکتل او وې وپوښتل

ښه ډير ښه! د کابل رياست چيرته دی؟

ما ژر د پښتونستان واټ ته اشاره وکړه پورته ورغلم د کابل په رياست
مې گوته کيښوده

قومندان په اوږه وار راکړ

- ماشاءالله ما خو دومره نه گڼله

ما له چايو غوړپ وکړ او ومې پوښتل

آمرصاحب څه نوي غوړې نشته؟(قومندان ته مو آمرصاحب ويل)

قومندان نقشه ټوله کړه اوږد وغزید

- نه ولا څه شی خو نشته

يو دم پخپل ځای کې نيغ راکښيناست لکه کوم نوی زیری چی راته لري
مخامخ يې راته وکتل.

- خو دې ورځو کې شايد کابل کې يوه لويه غونډه جوړه شي امريکايان او نور بهرنی قومندانان له يو بل سره جلسه لري شايد تاسو څلور ملگري وروليږو.

په ورانه يې وار راکړ

- دا ځل ځان تياروه

ما وخنډل، ده پيکه وويل:

خو! چاته مه وايه ځکه خبره محرمه ده تر اوسه مې چاته ندي ويلي ته لومړنی څوک وې.

سهار وختي وو چې قومندان زموږ څلورو ملگرو د کوټې ور را وټکوه ورپاڅيدم قومندان ته مې لاس ورکړ ده راياده کړه چې څلور واړه ملگري دده کوټې ته په بېره ورشو ملگري مې له خوبه راويښ کړل شيبه وروسته څلور واړه د قومندان تر مخ ناست وو.

قومندان بيا نقشه وغوړوله په پروني نوي پلان وغړيد د بهرنيانو د ناستې يې وويل چې شايد همدې اونۍ کې جوړه شي د مشرانو له لوري موږ څلور ملگري ټاکل شوي وو غونډه په کانټينينټل هوټل کې جوړيده.

کابو درې ساعته مو په پلان کار وکړ د هر ملگري نظر مو واخيست د لارو خرابوالي او هلته تگ لويه ستونزه وه خو قومندان خوشاله وو او ويل يې چې هلته يې کسان موندلي تاسې يوازې تر کابل پورې په رسيدا فکر وکړئ.

موږ ملگرو قاچاقي لارې وسنجولې د کابل تر دروازو مو په نقشه کې لاره وويسته قومندان د باندې وتلی وو په بېره راننوت له خدا يې خوله نه ورتولیده وي خنډل او وي ويل:

زه پوهيدم چې د کابل تر دروازو رسيدلي ياست هلته بند پاتې یئ.

ورستنی خبره يې بشپړه کړه.

خو خير دا تشويش مه کوئ هلته مې هم کسان درته پيدا کړل.

زموږ مخونه له خوشالۍ وغوړيدل ،ده خبره وغځوله.

همدا اوس له مولوي صاحب عزيز سره وغړيدم دا زيری يې راباندې وکړ

(مولوي عزيز زموږ د مرکز لوی مشر وو)

مولوي صاحب وويل چې موټران او وسلې مو هم په وردگو او لوگر كې درته آماده كړي لدې ځايه يې د وړلو اړتيا نشته او زياته يې كړه. سبا سهار به تش لاس په يو موټر ځان د كابل تر دروازو ورسوي.

موږ څلور ملگري په جامو كې نه ځايېدو او خوشاله وو چې څومره مهم او لوی پلان ته وټاكل شوو سبا سهار د حذيفه او نورو تلليو ملگرو په نسبت موږ ته لوی ترتيبات نيول شوي وو مولوي صاحب عزيز هم راغلی وو پاكي سپينې جامې يې اغوستې وې له موږ سره ټولو ولاړو ملگرو يو په يو خدای پامانی وکړي په فيلډر ډوله موټر كې مو حرکت وکړ په خامه لارو غرمه د خوست يوې ولسوالۍ ته ورسيدو هلته مو د پلان مطابق د يو مجاهد ملگري سره ډوډۍ وخوړه د مازديگر تر لمانځه هلته وو قضا مازديگر مو د پکتيا وزې ځدران ولسوالۍ په لوري حرکت وکړ د شپې اته بجې د وزې ځدران ولسوالۍ ته ورسيدو شپه مو هلته تيره کړه سهار له لمانځه مخکې مو له هغه ځايه حرکت وکړ بل مازديگر د لوگر د خروار ولسوالۍ بازار ته ورسيدو د ولسوالۍ لوی بازار وو گڼه گڼه ډيره وه دا ولسوالۍ په خامه لاره پرته وه دويمه شپه مو چې د شنبې وه د لوگر د خرخ ولسوالۍ ته ورسوله موږ ډيره ډيره درلوده ځکه د دوشنبې ورځ مو بايد كابل كې د پلان ځای ته رسولي وای غونډه دوشنبه جوړيدله د دريمې ورځې په سهار د خرخ له لوري مو ځان د لوگر برکي برک ولسوالۍ ته

وويست او له هغه ځايه د وردگو د تنگي له لوري د لوگر د مرکز پل علم تر شا د محمد آغي ولسوالۍ ته واوښتو.

شپې ورځې مو سترې تيرې کړې ټوله لار مزل ملگري بې خوبه کړي وو له غرمې تر ماښامه مو د لوگر د محمد آغي ولسوالۍ په يو جومات کې ښه خوندور خوب وکړ ماښام مهال مو ځانونه د کابل دروازي ته ورسول هلته په يوه کرايي شوي کور کې راته نوې جامې ،پتلانونه ،دستکشې، ډول ډول عينکې او نور د اړتيا وړ مواد راکړل شول د شپې نهه بجې د کابل له دروازي تير شوو نيمه شپه مو ځانونه د کانټينينټل هوټل ته نږدې ځای پر ځای کړل.

سهار وختي مو ځانونه پريمينخل نوي پتلانونه او جامې مو واغوستې غونډې ته څه کم دوه ساعته پاتې ول ټولو ملگرو دوه ،دوه رکعته لمونځ وکړ د قرآنکريم تلاوت مو وکړ هوټل ته له روانيدو سره سم مو له يو بل سره وروستۍ خدای پاماني وکړه.

د هوټل په لور مو حرکت وکړ په لارو گڼه گڼه وه هر ځای سختي تالاشۍ ولاړې وې زمونږ موټر ډير نه تالاشي کيده يوازي عسکر به مازې راوکتل د مخې په سيټ کې له ناست ډيره خريپلي ځوان سره چې د دولت کس وو وغږيد او موټر به حرکت وکړ دويمه داچې زمونږ موټر په تورو ښيښو پوښلی وو.

د هوټل د دروازي له ننوتو وروسته د مخې ناست کس ښکته شو شاوخوا مو وکتل هرې خواته زړهي موټر ښه پريمانه ولاړ وو زمونږ مشر چې هلته مرکز کې راته قومندان ټاکلی وو د غونډې د کوټې تر مخ ټولو ته

ناره کړه او په بېره يې د ښکته کيدو اشاره وکړه موږ هم په بېره لوی سالون ته د ننوتو هڅه وکړه په وره کې ولاړ عسکر مو ممانعت وکړ زموږ يو ملگري د الله اکبر له نارې سره په تندي وويشت او عسکر پرمخې ولويد د سالون د ننه غوغا شوه لوی سالون له بهرنيو نظاميانو تر سپر مو ډک وو منډې شوي د خبربالانو کيمرې او مايکونه ورغريدل سيمه ډزو او مرميو په سر واخيسته پښتو ، دري او انگريزي غبرونه سره گډ شول زموږ دوه ملگري دويم پور ته وختل له شته کسانو لاره ورکه شوه هر لورته يې ډزې کولې په جوړه غوغا کې به يوه ، يوه د الله اکبر ناره هم پورته شوه.

د باندې مو څوک نه راپريښودل او نه هم د باندې څوک وتلی شوای يو ملگری مو يوازي راننوتې وره ته په کمين کې ناست وو چې کله به چا د وتو يا راننوتو هڅه کوله د هغو کار يې ورخلاصوه.

پوره يو يونيم ساعت مو جگړه وکړه د باندې ډير نظاميان راورسيدل په هوا د ډول،ډول چورلکو غږ اوريدل کيده په وروستيو کې مرمی راخلاصې شوي شيبه وروسته سيمه څو زورورو چاودنو او غبرونو ولړزوله.

(۱۴)

قومندان تلویزیون ته مخامخ پروت وو د تلویزیون چینلونه یې یو په بل پسې اړول د ټولو د خبرونو د سر ټکی په هوټل نننۍ برید وو د هوټل ودانۍ سرو لمبو په سر اخیستې وه له موټرو تور لوګي پورته کیدل سیمه له ګڼو امبولانسونو ډکه وه خبریال د سیمې عیني شاهدان غږول ټول وارخطا ول برید یې ډیر زورور یاد کړ یوه کس داهم وویل چې د برید او چاودنو غږونه یې تر څو کیلو متره لرې واوریدل.

د اسلامي امارت ویاند د برید پړه په غاړه واخیسته برید یې ډیر زورور یاد کړ ډېرو بهرنيانو او جنرالانو ته یې د زیاتو تلفاتو د اوسنتو ادعا وکړه د ویاند په خبره په برید کې سلگونه بهرني جنرالان او عسکر وژل شوي وو.

قومندان ځان و غزاوه خوشاله وو ، عمر او نور ملګري یې یو سترګو ته ودریدل د هغوی پخواني یادونه یې تازه کړل د باندې وه ووت په مرکز کې کراره کراري وه هیڅوک نه مالومیدل یوازې ډاډسن ډوله موټر د لویې ونې سیوري ته ولاړ وو.

پای

کابل - افغانستان

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library